

نامه یه ك له دووره وه

رزگار عبدالكریم

به یانی یه و خووری نیگا ته واو هه لئه هاتوو. له كه ناری وولاتتیکی پڕ سامان. وه لئی ئیمه ی بی
بی باره و پوول دابه زین. كه ناریکه و ده روزه یه کیشه بو ده رچوون له ماندویی و حه ساندنه وه
كه ده روانم دوورگه یه کی گه وره و گران بیجگه له خه م هیچ شتیکی ترت پی نابه خشی. ناوچه
یه کی گه وره و گران وه لئی بو من ی تازه شاره زا هه ر یه ك راسته شه قامه و به س.
لای چه پ ناسوكان دیار ده کات و لای راستیش کۆستیکه بو خوئی. گه رانه وه بو لای راست و دووباره
چوونه وه به لای چه پدا سیناریویه کی چه ند وه خته م بوو. ئیستا خه نده له سه ر لئو به ئومیدی
ئه وه ی گه رانه وه ی له پشته وه نه بیته. شه قامیکی وون و نادیار بو من. ریگا که م بو ده کاته
چه ند لقیك. كه خوشم نازانم کامیان هه لئیریم. به من بیته نه وره س ئاسا له بال بده م و بگه مه
خالئ کۆتایی. من گه لئ جار هه سته سه رسورمان دام ده گریت. یه ك چرکه و چیم کردوو له بیری
ده كه م. ئیدی له ویستگه یه کی موحیبه ت دا دامده به زینئ. داده به زم وه لئ تا ئه و کاته ی
ده گه مه كه ناری کۆتایی من هه ر دلم له سه ر ده سته و ده ترسم تۆش چاوه روانی تووشی باری
ده روونیت بکات. من دلنیام تۆش به قه د هیلاکی جه سته یی و ده روونی من هیلاکیت و من
بوومه ته خه میك بو تۆ و قورسای یه ك بو زۆری تر. من خوّم به گوناھبار نازانم به لام هیچ
کات ناتوانم ئه وه نه لیم که له خووه گله ییم له خوّم هه یه، هه ست ده كه م من قورسای یه کی
زۆرم بو تۆ. زۆر جار که خووشه ویستی ده بیته دیاری یه کی گه وره. ئیدی ئاره زوو کردن بو
گه یاندنی دیاری یه کان هه ست کردن به ماندوویی بیوه دیاریش بیته بو من جیی له زه ته.
ئایا تۆش وا تئ ده گه یته تۆ پروانه سه مای من له و جیگایه یه که تۆی لئی. فرمیسکیشم ئه و
کاتانه یه که له تۆوه دوورم. به خوّم ده گووت: {هه نکاوئیک بو پییشه وه هیوای زووتر پیك
گه شتنه } تۆش عاشقانه له وه جوانتر ده تروانی، هه ر ئه وه ش بوو وای لئ کردم شه ری
مه رگیك بکه م بو ئه وه ی بگه مه تۆ. تا له ویدا ماندوویی هیلاکیمان بحه ویئینه وه.

تیبی کوردستان نیت:

نهم نووسینه ده رپرینی بیروبوچونی خاوه نه که یه تی، کوردستان نیت له ناوه رۆکه کی به رپر سیار نیه. ۷-۳-۲۰۰۳

کوردستان نیت